

ΚΟΠΗ

κοπή, η, ουσ. [<αρχ. κοπή], η κοπή.

- *είναι παλιάς κοπής*, **α.** (για πρόσωπα) πρόκειται για άτομο συντηρητικών αρχών και πεποιθήσεων, έχει απόψεις ή συνήθειες που δε συμβαδίζουν με τη σύγχρονη εποχή: «ο παππούς μου είναι παλιάς κοπής, γι' αυτό και αντιδρά στις σύγχρονες θέσεις και στάσεις που παίρνω».. **β.** (για πράγματα) που δεν είναι σύγχρονο, μοντέρνο, που είναι ξεπερασμένο, που είναι αντίκα: «έχει ένα ασημένιο κηροπήγιο και το φυλάει σαν τα μάτια του, γιατί είναι παλιάς κοπής». Ίσως αναφορά στη χρονολογία έκδοσης της χρυσής λίρας Αγγλίας.

- *παλιά κοπή σε νέα ραφή*, βλ. λ. [ραφή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας